

Temps Ordinari - Dotzè diumenge

[Za 12,10-11;13,1](#)

[Ga 3,26-29](#)

[Lc 9,18-24](#)

Imitadors de Crist?

Tots els grans personatges de la història, en els seus diversos camps d'acció, han tingut imitadors que han volgut fer el mateix que ells feien. Per això, de vegades, es considera els cristians com aquells que volen ser imitadors de Jesús. Potser també nosaltres ho creiem. Però, el nostre objectiu en la vida cristiana no és l'estricta imitació del que Jesús va "fer". Això seria viure fora del nostre temps i del nostre context.

Deixebles!

Els cristians no hem de pretendre ser uns purs imitadors de Jesús. No hem de ser imitadors dels seus fets, sinó de la seves "actituds" viscudes en el nostre temps i el nostre entorn. Per això és més adequat dir que hem de ser uns *seguidors*, uns *deixebles*. I no uns seguidors i uns deixebles que actuen moguts per un *imperatiu* o per un *desig voluntarista*. Els cristians som aquells, que conscients de les nostres limitacions i impotències posem la nostra confiança, no en les nostres forces, sinó en l' *Esperit de Jesús* que ens anirà inspirant què és el que cal dir i fer en les nostres circumstàncies, en el nostre entorn i segons les nostres qualitats i les nostres possibilitats. Sant Pau ens ho ha dit amb l'expressió "*units i revestits de Crist*".

Portadors de la creu

Per això, Jesús ens diu que qui el vulgui seguir ha d'estar disponible i disposat per portar la "seva" creu, cada u la seva (la creu de les pròpies limitacions, dels propis defectes, de les pròpies circumstàncies, de les pròpies dificultats) i ha d'estar disponible i disposat per anar entregant la "seva" vida per a la construcció del Regne de Déu, pel projecte que Déu té per a la humanitat. Això vol dir seguir Jesús, *acompanyar* Jesús en la seva missió de viure i promoure la *fraternitat* humana, que no fa discriminació de races, ni de cultures, ni de sexes. És la fraternitat en la que, com diu sant Pau, ja "*no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona*".

I aquesta noble missió xoca contra els interessos dels privilegiats, que no volen perdre la preeminència ni el seu poder ideològic, cultural, econòmic i polític. Per això els grans sacerdots, els notables i els mestres de la llei, van menysprear, perseguir i condemnar Jesús.

Menyspreats i exaltats

"*Si a mi m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres*", va dir Jesús als seus deixebles. I així ha passat al llarg de la història del cristianisme. Però els cristians per més limitacions, incomprensions, menyspreus que puguem patir, mai no ens podem sentir decebuts ni fracassats, perquè el seguiment de l'Esperit de Jesús ens portarà a participar de la seva Resurrecció.

De vegades les nostres limitacions, les dificultats, les incomprensions i els fracassos a curt termini ens difuminen la vida, però ja, des d'ara, tenim guanyada en Jesús: la vida de ressuscitats. És el que ara en l'eucaristia, memorial de la vida, mort i resurrecció de Jesús volem reviure i celebrar.

ETIQUETES

DEIXEBLE CREU ENTREGA